

Sygn. akt: II C 1421/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marta Karnacewicz
Protokolant:	Przemysław Hrycaj

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2017 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. W.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

- zasądza od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz M. W. kwotę 6.936,39 zł (sześciu tysięcy dziewięciuset trzydziestu sześciu złotych trzydziestu dziewięciu groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28 lutego 2015 roku do dnia zapłaty;
- oddala powództwo w pozostałej części żądania odsetek;
- zasądza od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz M. W. kwotę 2.764 zł (dwóch tysięcy siedmiuset sześćdziesięciu czterech złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

W dniu 18 stycznia 2016 roku powódka M. W. wniosła o zasądzenie od (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 5.100 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 20 lutego 2015 roku do dnia zapłaty. Jednocześnie powódka wniosła o zasądzenie od pozwanej spółki kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu podano, iż w dniu 28 stycznia 2015 roku doszło do zdarzenia, w wyniku którego samochód marki A. o nr rej. (...), należący do powódki, został okradziony z radionawigacji. W chwili zdarzenia pojazd był ubezpieczony w ramach dobrowolnej umowy ubezpieczenia AC w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Pozwana po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego odmówiła wypłaty odszkodowania argumentując, iż ww. pojazd nie był wyposażony w radionawigację w momencie zawierania umowy ubezpieczenia. W związku z powyższym powódka wezwała pozwaną spółkę do zapłaty ww. kwoty. Pozwana podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

W dniu 19 maja 2016 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział II Cywilny wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem powódki.

W dniu 27 czerwca 2016 roku pozwana złożyła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki kosztów procesu.

W uzasadnieniu sprzeciwu strona pozwana zakwestionowała roszczenie powódki co do zasady. Wskazała, iż brak jest podstaw do uwzględnienia powództwa, albowiem z umowy ubezpieczenia i załączonej do niej dokumentacji wyraźnie wynika, iż pojazd powódki nie był wyposażony w radionawigację w momencie zawierania umowy ubezpieczenia. Skradzione wyposażenie, jako nieuwzględnione w umowie ubezpieczenia, nie korzysta zaś z ochrony ubezpieczeniowej. Nadto, strona pozwana zakwestionowała roszczenie powódki co do wysokości, z uwagi na fakt, iż powódka w żadnym stopniu nie wykazała zasadności dochodzonej kwoty. Pozwana wniosła również o oddalenie powództwa w zakresie odsetek.

Pismem z dnia 26 kwietnia 2017 roku powódka rozszerzyła powództwo o kwotę 1.836,39 złotych i wniosła o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kwoty 6.936,39 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 20 lutego 2015 roku do dnia zapłaty. W pozostałym zakresie powódka podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Pismem z dnia 29 maja 2017 roku pozwana podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie i wniosła o oddalenie rozszerzonego powództwa w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 stycznia 2015 roku doszło do zdarzenia, w wyniku którego samochód marki A. o nr rej. (...), należący do M. W., został okradziony z radionawigacji.

W chwili zdarzenia pojazd był ubezpieczony w ramach dobrowolnej umowy ubezpieczenia AC w (...) S.A. z siedzibą w W..

Bezsporne, a nadto dowód:

- polisa komunikacyjna nr (...) z dnia 24 czerwca 2014 roku, k. 11-13;
- ogólne warunki umowy AC, k. 14-26 verte;
- zeznania powódki M. W., k. 71-72;

W treści umowy ubezpieczenia nr (...) z dnia 24 czerwca 2014 roku opisano stan pojazdu na moment zawarcia umowy. Wskazano, iż pojazd nie posiada uszkodzeń i jest wyposażony standardowo. W skład wyposażenia pojazdu wchodzi: 4/5 zagłówki, (...), A. - 4 sztuki, dywaniki welurowe - przód, E. - E., (...) elektroniczny rozdział sił hamowania, (...) elektroniczna blokada mechanizmu różnicowego, elektroniczne podnoszenie szyb, przód, elektroniczne wspomaganie otw. klapy bagażnika (...), felgi stalowe 16 z ogumieniem 205/55, fotel kierowcy z mechaniczną regulacją wysokości, immobilizer, kolumna kierownicy z manualną regulacją położenia, komputer pokładowy, lakier uni, lusterka boczne regulowane elektrycznie, lusterka boczne w kolorze nadwozia, obrotomierz, osłona przestrzeni bagażowej, popielniczka i zapalniczka, progresywne wspomaganie kierownicy S., Radio (...), system informacyjny FIS, szyby barwione, termometr zewnętrzny, trzecie światło stop, tylne oparcie składane, dzielone, T. (...) zestaw naprawczy do przebitej opony, uchwyty (...) z przodu + deaktywacja poduszki pasażera, zamek centralny.

W § 4 ogólnych warunków umowy wskazano, iż przedmiotem ubezpieczenia w AC objęty jest pojazd wraz z wyposażeniem określonym w umowie ubezpieczenia.

Bezsporne, a nadto dowód:

- polisa komunikacyjna nr (...) z dnia 24 czerwca 2014 roku, k. 11-13;

- ogólne warunki umowy AC, k. 14-26 verte;
- zeznania powódki M. W., k. 71-72;

M. W. zgłosiła szkodę pozwanemu zakładowi ubezpieczeń.

(...) S.A. z siedzibą w W. w dniu 30 stycznia 2015 roku wykonał kalkulację naprawy, na podstawie której określił wartość przedmiotowej szkody na kwotę 6.801,16 złotych. Następnie, na podstawie decyzji z dnia 25 lutego 2015 roku pozwany po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego odmówił przyznania odszkodowania, argumentując, iż ww. pojazd nie był wyposażony w radionawigację w momencie zawierania umowy ubezpieczenia.

Powódka nie zgadzając się z odmową przyznania odszkodowania ustanowiła swoim pełnomocnikiem F. S., który pismem z dnia 20 maja 2015 roku odwołał się od decyzji pozwanej i wniósł o wypłatę odszkodowania w wysokości 6.801,16 złotych. Do odwołania dołączył dokumentację fotograficzną pojazdu. W odpowiedzi na odwołanie, pozwana podtrzymała swoją dotychczasową decyzję.

Pełnomocnik powódki w piśmie z dnia 6 sierpnia 2015 roku wezwał pozwaną o zapłatę odszkodowania. W odpowiedzi pozwana ponownie podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko.

Dowód:

- kalkulacja naprawy nr (...) z dnia 30 stycznia 2015 roku, k. 27-31;
- decyzja z dnia 25 lutego 2015 roku, k. 32;
- odwołanie z dnia 20 maja 2015 roku, k. 33-34;
- pismo pozwanej z dnia 24 czerwca 2015 roku, k. 35
- dokumentacja fotograficzna pojazdu, k. 36-39;
- wezwanie do zapłaty z dnia 6 sierpnia 2015 roku wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 40-41;
- protokół z dnia 9 czerwca 2015 roku, k. 42;
- pismo pozwanej z dnia 24 sierpnia 2015 roku, k. 43;
- zeznania powódki M. W., k. 71-72;

Radionawigacja stanowiła element standardowego wyposażenia samochodu A. (...) o nr rej. (...) i nr VIN (...). Wysokość szkody z uwzględnieniem warunków OWU AC na dzień szkody wynosi 6.936,39 złotych.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego, k. 80-89.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne i zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę prawną żądania strony powodowej stanowią przepisy art. 805 § 1 i § 2 k.c., zgodnie z którymi przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega przy ubezpieczeniu majątkowym na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

W niniejszej sprawie powódka domagała się zasądzenia od pozwanej spółki odszkodowania z ubezpieczenia AC za szkodę powstałą w jej majątku, tj. kradzież radionawigacji z samochodu marki A. o nr rej. (...).

Odpowiedzialność gwarancyjna pozwanej za przedmiotową szkodę nie była w niniejszej sprawie kwestionowana, gdyż ubezpieczyciel wszczął postępowanie likwidacyjne. Uznał jednak, iż brak jest podstaw do uwzględnienia powództwa, albowiem z umowy ubezpieczenia i załączonej do niej dokumentacji wyraźnie wynika, iż pojazd powódki nie był wyposażony w radionawigację w momencie zawierania umowy ubezpieczenia. Skradzione wyposażenie, jako nieuwzględnione w umowie ubezpieczenia, nie korzysta zaś z ochrony ubezpieczeniowej. Nadto, strona pozwana kwestionowała roszczenie powódki co do wysokości, z uwagi na fakt, iż powódka w żadnym stopniu nie wykazała zasadności dochodzonej kwoty.

Spór stron koncentrował się zatem wokół tego, czy na moment zawarcia umowy ubezpieczenia z dnia 24 czerwca 2014 roku radionawigacja stanowiła standardowy element wyposażenia pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...), czy była objęta umową ubezpieczenia i ewentualnie, jaką szkodę powódka odniosła na skutek kradzieży przedmiotowej radionawigacji.

Aby rozstrzygnąć spór, Sąd zasięgnął wiedzy specjalnej powołując biegłego sądowego, który zapoznał się z materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy, dokonał kalkulacji, porównał zastosowane metody i dokonał ustaleń własnych. Opinia wydana w rezultacie pracy biegłego jest w ocenie Sądu jasna, spójna, rzeczowa, wyczerpująca i należyście uzasadniona. W pełni odpowiada na zadane przez Sąd pytania, uwzględnia zapisy ogólnych warunków umowy AC, wskazuje wysokość szkody w pojeździe powódki. Sąd nie znalazł żadnych podstaw, by kwestionować wiadomości specjalne biegłego, jak i rzetelność wyniku jego pracy. Strony, którym doręczono odpis opinii z pouczeniem o prawie ustosunkowania się do jej treści nie wniosły żadnych zastrzeżeń. Sąd orzekający uznał zatem sporządzoną opinię za w pełni przydatną do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, a jej ustalenia przyjął za własne, co znalazło wyraz w sporządzonym stanie faktycznym.

Sąd przyjął za biegłym, iż na moment zawarcia umowy ubezpieczenia AC przedmiotowa radionawigacja stanowiła element standardowego wyposażenia samochodu A. (...) o nr rej. (...). Według informacji uzyskanej przez biegłego z dnia 15 marca 2017 roku z (...) A. w S. przedmiotowy pojazd w stanie fabrycznym był wyposażony w zespolony zestaw radio z nawigacją. Uwzględniając zakres naprawy według technologii producenta, cenę części oryginalnych i średnie stawki za roboczogodzinę według OWU, całkowity koszt naprawy pojazdu na dzień szkody według warunków OWU AC biegły oszacował na kwotę 6.936,39 złotych. Wyliczenia kosztów naprawy biegły dokonał na podstawie licencjonowanego programu kosztorysowego firmy (...) z cenami części na dzień powstania szkody. W kosztorysie biegły uwzględnił średnie stawki roboczogodzin dla nieautoryzowanych zakładów naprawczych wyposażonych w komorę lakierniczą i geometryczną ramę naprawczą na terenie województwa (...) w 2015 roku przy zastosowaniu cen części oryginalnych sygnowanym znakiem producenta.

W odniesieniu do zarzutów strony pozwanej Sąd wskazuje, iż umowa ubezpieczenia AC została zawarta przez powódkę w oddziale pozwanej spółki w S. z upoważnionym przedstawicielem pozwanej. Umowa ubezpieczenia zawarta została na podstawie pisemnego wniosku powódki o ubezpieczenie pojazdu, a na ubezpieczycielu spoczywał obowiązek identyfikacji pojazdu. W polisie potwierdzającej warunki umowy ubezpieczenia wskazano dane właściciela pojazdu, dane pojazdu i opis jego stanu technicznego. Wskazano, iż pojazd nie posiada uszkodzeń i wyposażony jest standardowo. Wpisano, iż w skład wyposażenia pojazdu wchodzi: 4/5 zagłówki, (...), A. - 4 sztuki, dywaniki welurowe - przód, E. - E., (...) elektroniczny rozdział sił hamowania, (...) elektroniczna blokada mechanizmu różnicowego, elektroniczne podnoszenie szyb, przód, elektroniczne wspomaganie otw. klapy bagażnika (...), felgi stalowe 16 z ogumieniem 205/55, fotel kierowcy z mechaniczną regulacją wysokości, immobilizer, kolumna kierownicy z manualną regulacją położenia, komputer pokładowy, lakier uni, lusterka boczne regulowane elektrycznie, lusterka boczne w kolorze nadwozia, obrotomierz, osłona przestrzeni bagażowej, popielniczka i zapalniczka, progresywne wspomaganie kierownicy S., Radio (...), system informacyjny FIS, szyby barwione, termometr zewnętrzny, trzecie

światło stop, tylne oparcie składane, dzielone, T. (...) zestaw naprawczy do przebitej opony, uchwyty (...) z przodu + deaktywacja poduszki pasażera, zamek centralny.

W opisie wyposażenia pojazdu nie uwzględniono jednak radionawigacji, która jak wynika z opinii biegłego sądowego L. C. stanowiła element standardowego wyposażenia samochodu A. (...) o nr rej. (...). W niniejszej sprawie nie wiadomo jednak, dlaczego element ten nie został wpisany w opisie wyposażenia pojazdu w umowie. Czy brak jego wpisu wynikał z omyłki osoby wpisującej, czy też został pominięty celowo przy zawarciu umowy. Pewne jest jednak, iż przedmiotowy pojazd w stanie fabrycznym był wyposażony w zespolony zestaw radio z nawigacją. Skoro zaś pozwana spółka ubezpieczała przedmiotowy pojazd w wyposażeniu standardowym, radionawigacja powinna zostać w nim wymieniona. Brak tego wymienienia w ocenie niniejszego Sądu nie może obciążać nikogo innego jak ubezpieczyciela, będącego w niniejszym przypadku podmiotem profesjonalnym. Brak aktywności po stronie ubezpieczyciela w zakresie dokładnego opisanie stanu pojazdu w wyposażeniu standardowym pozwala w ocenie Sądu przyjąć, iż powódka miała przeświadczenie o prawidłowym i kompletnym objęciu ubezpieczeniem AC całego pojazdu wraz z całym jego standardowym wyposażeniem. Uznała ten opis za kompletny i nie wymagający wprowadzenia jakichkolwiek uzupełnień, czy zmian. Podkreślić również należy, iż to na ubezpieczycielu, jako podmiocie profesjonalnie prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie ubezpieczenia, spoczywa obowiązek zachowania należytej staranności zarówno przy zawieraniu, jaki i przy wykonywaniu umowy ubezpieczenia – w tym informowaniu klienta o wykluczenia z zakresu ubezpieczenia pewnych – niewymienionych w opisie samochodu – elementów.

Zgodnie zaś z art. 385 k.c. postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, jeżeli zostały sformułowane jednoznacznie. Nie uzgodnione indywidualnie są te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu. Powódka nie miała rzeczywistego wpływu na przedstawione jej OWU, które ostatecznie w powiązaniu z zapisami polisy umowy ubezpieczenia AC, były dla niej krzywdzące i rażąco naruszały jej interesy. Prowadziły bowiem, wbrew przeświadczeniu powódki, do nieobjęcia ochroną ubezpieczeniową elementów wyposażenia standardowego przedmiotowego pojazdu, które nie zostały ujęte w opisie wyposażenia standardowego w umowie, w tym rzeczony radionawigacji.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie brak jest podstaw do obciążania powódki negatywnymi konsekwencjami braku wymienienia radionawigacji w opisie wyposażenia pojazdu. Trudno jest bowiem wymagać od powódki, występującej w niniejszej sprawie jako konsument, znajomości wszystkich elementów będących w wersji standardowej wyposażenia jej pojazdu. Tym bardziej, iż w opisie wskazano element wyposażenia standardowego w postaci Radio (...), który był powiązany z nawigacją i mógł powodować przeświadczenie, iż stanowi jeden element z nawigacją. Ochrona konsumentów, jako słabszej strony stosunków zobowiązaniowych, znalazła swoje odzwierciedlenie nie tylko w przepisach ustawowych, ale i w art.76 Konstytucji RP, zgodnie z którym władze publiczne chronią konsumentów, użytkowników i najemców przed działaniami zagrażającymi ich zdrowiu, prywatności i bezpieczeństwu oraz przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi. W tym kontekście nie można pominąć istotnej okoliczności, iż pojazd powódki został zakupiony na rynku wtórnym, a powódka - nieposiadająca wykształcenia w zakresie mechaniki samochodowej nie musiała mieć wiedzy o wszystkich elementach pojazdu występujących w jego wyposażeniu standardowym.

Wobec powyższego nie znajduje uzasadnienia stanowisko strony pozwanej, że nie ponosi ona odpowiedzialności za skutki kradzieży radionawigacji z pojazdu powódki. W związku z powyższym stwierdzić należało, iż wysokość szkody, za którą odpowiada strona pozwana z tytułu dobrowolnego ubezpieczenia AC, odpowiada kwocie 6.936,39 złotych.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w punkcie I sentencji wyroku zasądził od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz M. W. kwotę 6.936,39 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 28 lutego 2015 roku do dnia zapłaty.

Sąd oddalił powództwo w pozostałej części żądania odsetek. Zgodnie z art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Powódka dokonała zgłoszenia szkody w dniu 28 stycznia 2015 roku, a zatem żądana przez powódkę data początkowa odsetek (20 lutego 2015 roku) była niezasadna. W tym zakresie wskazać należy, iż termin 30-dniowy od dnia zgłoszenia szkody upływał w dniu 27 lutego 2015 roku, a zatem dopiero od dnia następującego po tym dniu, tj. 28 lutego 2015 roku roszczenie stało się wymagalne. Powódka nie była uprawniona do żądania zasądzenia odsetek ustawowych za okres wcześniejszy.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Powódka jest stroną wygrywającą sprawę, której pozwana winna zwrócić w świetle powyższej regulacji koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na zasądzone koszty procesu składa się opłata od pozwu w kwocie 347 złotych, wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 2.400 złotych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych. Wynagrodzenie pełnomocnika powódki zostało ustalone w oparciu o § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804, ze zm.). Opłata sądowa od rozszerzonego powództwa wyniosła 347 złotych, strona powodowa uiściła jedynie 250 złotych. W pozostałym zakresie – 97 złotych opłata sądowa została pobrana przez Sąd z uiszczonej przez powódkę zaliczki na wynagrodzenie biegłego, która nie została wykorzystana.

Mając na uwadze powyższe, pozwana winna zwrócić powódce kwotę łącznie 2.764 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Marta Karnacewicz